

Wpływy Ku Klux Klanu w Indianie

13 lipca 1907 r. Edward Franklin Jackson, późniejszy gubernator stanu Indiana (1925–1929), został mianowany sędzią sądu okręgowego w Henry (Henry Circuit Court). Funkcję tę sprawował do roku 1914. Jackson w historii zapisał się jako członek Ku Klux Klanu oraz gubernator, który pełniąc swój urząd uwikłał się w serię skandali i ostatecznie trafił przed oblicze sądu w związku z przyjęciem łapówki.

Pozycja sędziego nie zaspokajała jego ambicji, dlatego też zaczął szukać

sprzymierzeńców, którzy mogli go wypromować na gubernatora stanu Indiana. W owym czasie członkowie Ku Klux Klanu (KKK) zajmowali ponad połowę miejsc w zgromadzeniu generalnym stanu i wiele stanowisk w innych urządach. Klan ciągle stawiał sobie nowe wyzwania. Tym razem w planach grupy było pozbawienie wpływów w Indianie katolików.

Wpływy Ku Klux Klanu w Indianie

Wpływy Ku Klux Klanu w Indianie

Reputacja Klanu oraz obiecane korzyści przekonały Jacksona, co do słuszności walki o sprawiedliwość, moralność i amerykańizm. Jednak po jakimś czasie ta znajomość zaczęła mu przeszkadzać, zwłaszcza, że Klan oczekiwał od niego konkretnych rezultatów. Dość powiedzieć, że Jackson przyznał KKK tzw. statut stanowy (state charter), legalizując jego działalność. Sprzeciwił się temu Warren T. McCray jedyny wysoki rangą polityk, który oficjalnie zwalczał organizację.

Jackson próbował namówić McCray'a do przyznania oka na agendę Klanu w Indianie, oferując mu - w imieniu Davida C. Stephensona, jednego z przywódców lokalnego KKK - 10 tysięcy dolarów, jednocześnie domagając się urzędów publicznych dla jego członków. Pomysł był chybiony nie tylko dlatego, że McCray sprzeciwiał się Klanowi, ale również dlatego, że był milionerem i taka łapówka nie robiła na nim żadnego wrażenia.

McCray odmówił przyjęcia pieniędzy, a na prokuratora okręgu Marion mianował uczciwego Williama H. Remy'ego, który doprowadził do procesu, oskarżając Jacksona o korupcję. Jednak z uwagi na przedawnienie, Jackson uniknął kary.

Oskarżony o morderstwo i gwałt Stephenson, chcąc uniknąć więzienia, straszył wykorzystaniem dokumentów, które mogły wpędzić w tarapaty wielu polityków, zwłaszcza Republikanów. Ponieważ groźby zignorowano, obciążające materiały, w tym m.in. te dotyczące łapówki dla McCraya, przekazał prasie. Gdy wybuchł skandal, mimo że z powodów proceduralnych Johnson nie mógł zostać skazany, jego kariera polityczna była skończona.

Między rokiem 1920 a 1922 liczba członków Klanu wzrosła z 5 do 100 tysięcy. W okresie swojej świetności - w 1925 r. - ich liczba sięgała prawdopodobnie 5 milionów. W latach 30-tych KKK popadł w uśpienie, z którego

powstał na przełomie lat 50 i 60-tych, jako siła przeciwstawna do ruchu na rzecz praw człowieka. Wtedy też miała miejsce eskalacja przemocy członków organizacji. Administracja prezydenta Johnsona, wraz z FBI i innymi agencjami, podjęła próbę wyeliminowania najbardziej niebezpiecznych aktywistów grupy. Zdecydowano się m.in. na użycie szantażu i... łapówek, wręczanych niektórym członkom Klanu, by denuncjowali osoby dopuszczające się ataków na obrońców praw człowieka. Johnson wykorzystywał także rządową agencję zajmującą się ściąganiem podatków, Internal Revenue Service - IRS, by zrujnować Ku Klux Klan finansowo.

Źródła: time.com; en.wikipedia.org; google books Political corruption in America. Mark Grossman

Opublikowano w dniu 13.07.2018 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA

